

Stegte BAKÅL

Henning Christensen, født den 7. marts 1941 i Vodskov.

Min familie boede i et husmandssted, der lå klos op ad jernbaneskinneerne ved Vodskov Banegård. På banegården var der flere skinnelegemer, og på disse placerede de tyske soldater flere jernbane-vogne fyldt med ammunition og sprængstof. Mine forældre turde ikke sove i huset, så de pakkede os børn ind i tæpper og cyklede ud til nogle bekendte, der boede i Uggerhalne, for at sove natten over.

Efter ca. 1 år købte mine forældre en ejendom ” Sdr. Møgelose ” i udkanten af Hammer Bakker, hvor der ikke var så stor tysk aktivitet. Jeg husker kun et enkelt tidspunkt, hvor der var nogle tyske soldater på vagt i området tæt ved skoven. Min familie bestod af far, mor og 5 børn.

I min barndom færdedes jeg meget i skoven rundt om i det meste af Hammer Bakker.

Mine forældre kom sammen med flere andre beboere i Hammer Bakker. Landbruget gav ikke nogen stor indkomst, og de fleste var nødt til at arbejde og tjene penge ved siden af driften af det lille landbrug, som de drev. De fleste, som vi kendte, klarede den daglige økonomi uden hjælp fra Sagfører Olsen, der boede i Vodskov. Han lånte penge ud til de fattige husmænd, og når de så ikke kunne betale afdrag og renter, ja så overtog sagfører Olesen bedriften. De tidligere ejere kunne så blive boende mod at betale en klækkelig husleje – ellers var det ud af huset, så andre kunne leje stedet. Derfor havde Sagfører Olesen så mange jordarealer i Hammer Bakker.

Mine forældre kørte i hestevogn gennem bakkerne til Vodskov. Hos vindmøllejeren fik de kværnet korn til brødmel og samtidig fik gjort besøg ved bekendte i byen. På de ture kom de forbi en familie, der boede ved siden af vejen og mine forældre spurgte dem altid om de skulle have nogle større varer med hjem fra Vodskov, så de var fri for at slæbe det på en cykel eller trillebør.

På et tidspunkt, hvor der skulle afleveres nogle varer, gik min far ind i huset med nogle af varerne. Der så han en baljemed noget vand i – i den lå der nogle lange kroppe, der lignede ål. Men der var ingen fiskehandlere i nærheden,

så på spørgsmålet om hvad det var, fik han at vide at det var hugorme, som manden havde hugget hovedet af og flået skindet af og rensede dem for indvolde. De fine sager var klar til at blive stegt til aftensmaden!

Specielt en familie husker jeg tydeligt. De boede et lille bindingsværkshus, med beboelse i den ene ende og besætning i den anden ende. Huset står der endnu i Hammer Bakker og er beboet, dog uden besætning. Denne familie havde ikke meget at købe mad for. Manden arbejdede som skovarbejder, hvor han lavede lidt af hvert inden for skovbruget. Sommetider fandt han nogle hugorme under nogle buske, dem fangede han og puttede dem i en sæk til han kom hjem til aften.

Når han kom hjem, huggede han hovedet af dem, flåede dem og rensede dem for indvolde og så var de klar til at blive stegt. Hvis han så en eller to to snoge, så kom de samme vej som hugormene.

Se - det var historien om BAKÅL!

*Henning Christensen,
Nørresundby, april 2022
Medlem af Svampeforeningen*

Efterskrift:

Artiklen har været bragt i Horsens-Hammer Årbog 2022